

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาการพัฒนากาเวผู้นำด้านการวิจัยทางการพยาบาลของศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล โดยประยุกต์ระเบียบวิธีกรณีศึกษา ร่วมกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ในการรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์ศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล และบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน 37 คน รวมทั้งการสำรวจหลักฐาน ข้อมูลเอกสารทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ โดยวิธีการตรวจสอบความถูกต้องด้านข้อมูล และให้ศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุลตรวจสอบอีกครั้ง ข้อมูลที่รวบรวมได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการจำแนกเป็นหมวดหมู่ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเหล่านั้น เพื่ออธิบายการพัฒนากาเวผู้นำด้านการวิจัยทางการพยาบาลของศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแนวคำถามในการสัมภาษณ์ในลักษณะกว้าง ๆ 3 ชุดตามกลุ่มบุคคลที่คัดเลือกไว้ เพื่อนำไปสู่การเจาะลึกในประเด็นที่ต้องการ และอุปกรณ์ที่ช่วยในการรวบรวมข้อมูล คือ เครื่องบันทึกเสียงพร้อมเทปบันทึกเสียง สมุดบันทึก

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกาเวผู้นำด้านการวิจัยทางการพยาบาลของ ศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล คือ นักวิจัยทางการพยาบาลทุกคนสามารถเป็นผู้นำด้านการวิจัยทางการพยาบาลได้ แต่สมควรต้องจบการศึกษาในระดับปริญญาเอก เพื่อเสริมศักยภาพในการพัฒนาองค์ความรู้ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสามารถเป็นแหล่งอ้างอิงในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ

2. วิธีการพัฒนากาเวผู้นำด้านการวิจัยทางการพยาบาลของ ศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล ประกอบด้วย 1) การกล่อมเกลாதงสังคม โดยสถาบันครอบครัวจะเสริมสร้างความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย การบริหารเวลา และความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จของงาน ในขณะที่สถาบันการศึกษาเสริมสร้างกาเวผู้นำ ความกล้าแสดงออก และการคิดแบบมีเหตุผล 2) การได้รับแบบอย่างที่ดีในเรื่องความขยัน ความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลาจากบิดาและเพื่อนของบิดา การทำงานด้วยเหตุผลและมีระบบ รวมทั้งทักษะในการแก้ไขปัญหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและ

ครูคลินิก 3) การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก 4) การได้มีโอกาสทำงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการแพทย์ เช่น ด้านการสอน การเขียนตำราทางการแพทย์ รวมทั้งบทความวิชาการทางการแพทย์ และการปฏิบัติงานในบทบาทผู้นำ ซึ่งวิธีดังกล่าวได้ร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาไปสู่การเป็นผู้นำด้านการวิจัยทางการแพทย์ของศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล

3. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการวิจัยทางการแพทย์ของศาสตราจารย์ ดร. สมจิต หนูเจริญกุล ไม่เด่นชัด ที่ปรากฏจะเป็นอุปสรรคทางด้านวิชาการ คือ ความไม่ชัดเจนของศาสตร์ทางการแพทย์ สมาชิกในวิชาชีพการพยาบาลขาดทักษะในการประยุกต์ทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็มในการปฏิบัติ รวมทั้งความไม่ชัดเจนของการผลิตในระดับบัณฑิตศึกษาที่จะเน้นการเป็นนักวิจัยหรือนักปฏิบัติทางการแพทย์ แต่ด้วยความมุ่งมั่นของท่าน รวมทั้งสถาบันที่เกี่ยวข้อง ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและให้โอกาส จึงทำให้ท่านมีความพยายามที่จะพัฒนาการวิจัยทางการแพทย์ต่อไป

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เป็นกรณีตัวอย่างสำหรับบุคลากรพยาบาล นักวิชาการพยาบาล และผู้บริหารการพยาบาล เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างในการนำไปฝึกฝน และพัฒนาตนเองจนก้าวไปสู่การเป็นผู้นำด้านการวิจัยทางการแพทย์
2. เป็นการเผยแพร่คุณงามความดีของบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีในวิชาชีพการพยาบาล เพื่อให้สังคมเห็นคุณค่า และเป็นการยกระดับของวิชาชีพการพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันการศึกษา สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำ โดยให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะการเป็นผู้นำ
2. บุคลากรพยาบาล นักวิชาการพยาบาล และผู้บริหารการพยาบาล สามารถศึกษาแบบอย่างการพัฒนาภาวะผู้นำและนำมาฝึกฝนตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาผู้ที่ได้รับรางวัลพยาบาลดีเด่นสาขาการวิจัยทางการพยาบาลจากสภาการพยาบาลท่านอื่น ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้นักวิจัยทางการพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น และเป็นการยกระดับวิชาชีพการพยาบาล โดยเป็นแกนนำในการพัฒนาการวิจัยทางการพยาบาล และวิชาชีพการพยาบาลให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมวิชาชีพอื่น